

Sebeobsluha, samostatnost a zodpovědnost

Rozvoj dnešních dětí je v mnohém odlišný od toho, jak to bylo o generaci dříve. Rodiče se obvykle chlubil tím, jak brzy jejich děti odložily plenky, jak hezky mluví, dovedou se obléci, že už jedí lžící a používají příbor. Dnes tyto věci rodiče neřeší. Trendem je rozvoj specifických schopností, jaký kroužek ve školce navštěvují, do kterých kroužků je rodiče vodí, vozí, platí je, chlubí se tím, co už jejich děti dovedou. **Zároveň však své děti často ještě stále oblékají a někdy i krmí. Jako by sebeobsluha nebyla hodnota.**

Vzhledem ke svým dětem se dobrovolně pasujeme do role osobních asistentů, řidičů, skalních fanoušků, sponzorů a zprostředkovatelů komerčních služeb. Proč?

1. Můžeme si to dovolit.
2. Společenská norma se posunula tímto směrem.
3. Hodnota samostatnosti klesla.
4. Spěcháme
5. Důraz klademe na bezpečnost.

Autorka dále dodává, že dnešní rodiče již v první třídě chodili do školy sami. Svým dětem takovou důvěru nedáváme. Zdůvodňujeme toto bezpečností. Ale jde prostě o náš strach, jsme mnohem úzkostnější, než byli naši rodiče.

Příliš hodné maminky

Dnešní děti jsou zvyklé, že se máma postará, připraví, pomůže, připomene. Pokud takovou domnělou povinnost zapomene, tak jí potomek bez skrupulí vynadá. Takový stav není zdravý. Matky jsou vyčerpané a děti nemohou růst. Děti by se měly naučit převzít zodpovědnost za vlastní záležitosti. I za cenu občasného selhání. Míra samostatnosti a zodpovědnosti závisí od vyspělosti dítěte. Dětem také svědčí, že přebírají zodpovědnost za něco nebo někoho jiného např. za domácího mazlíčka, domácí práce, a to z důvodu:

1. získávají praktické znalosti a dovednosti, které budou potřebovat v životě,
2. cvičí si pracovní morálku,
3. učí se být v týmu, zažívat pocit užitečnosti, zapojení, radost ze společné činnosti,
4. důležitá je také úleva pro rodiče, kdy se pak mohou více věnovat společným činnostem.

Cílem rodičovského snažení je člověk stojící na vlastních nohou, samostatný a zodpovědný. Pomoci nám může to, že si **nastavíme samostatnost dětí jako hodnotu**. Děti občas potřebují spadnout, zažít nezdar či nepohodlí, aby se z toho mohly poučit. Potřeba nabývat samostatnosti je patrná již u batolat, (sám! sama!) jsou slova, kterými dává najevo nevoli, pokud pomáháme víc, než by dítě chtělo. Dopřejme svým dětem pocit hrdosti, kterou jsme zažívali, když jsme poprvé dokázali něco sami. Rodiče v sobě mají přirozený pud dítě ochraňovat, pomáhat mu, bránit ho. Životní úroveň nám dovoluje pečovat a starat se a veškerou energii věnovat dítěti. Někteří rodiče si vyčítají, že nejsou schopni zajistit ideální podmínky. Právě některé skutečnosti např. že dítě něco nemůže nebo nemá, vede k trpělivosti nebo fantazii.

Zpracovala: Hana Ferfecká, leden 2020

Zdroj: Mgr. et Mgr. Pavla Koucká, Sebeobsluha, samostatnost a zodpovědnost, Informatorium 3, Březen 2019